873/11

Den 22. august 2011 blev i sag nr. 78.875:

xxxxxxxxx xxxxxx
xxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxx xx xxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxx x

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har arbejdsmarkedspension i PFA Pension. Han klager ved sin faglige organisation over, at selskabet har standset udbetalingen af helbredsbetingede ydelser pr. 28/2 2010.

Selskabet har afvist at yde helbredsbetingede ydelser efter den 28/2 2010 med henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne er nedsat med mindre end halvdelen.

En ydelsesberettiget nedsættelse af erhvervsevnen foreligger ifølge selskabet, når forsikrede - efter PFA's skøn - på grund af sygdom eller ulykkestilfælde er nedsat til halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne.

Endvidere indeholder forsikringen en invalidesum, der kan komme til udbetaling ved en varig erhvervsevnenedsættelse på 2/3.

Klageren er født i 1962 i Iran og er uddannet som kok. Han kom til Danmark i 1988 og har haft flere restauranter. I en længere periode frem til november 2007 var han ansat i

ufaglært arbejde. I november 2007 kom han til skade med ryggen i forbindelse med, at han under arbejde væltede med en palleløfter, og har siden været sygemeldt.

I neurologisk speciallægeerklæring af 23/9 2008 hedder det bl.a.:

"**Konklusion:**
Myogen, sandsynligvis kronisk, smertetilstand der efter al sandsynlighed er udløst af hans arbejdsuheld i 2007, hvor han som dette er beskrevet sandsynligvis har fået sig dels en mulig distorsion af columna cervicalis og thoraealis, samt fået trykket ribben i venstre side af thorax. Tilstanden har stået ret uændret det sidste halve år, og vurderes nok i al væsentlighed som stationær.
Principielt synes jeg nu man skal lade gå et års tid før man udnævner den til at være dette, og jeg vil foreslå at man omkring årsskiftet beder egen læge om en ny statusattest. Viser denne uændrede forhold synes jeg man kan betegne tilstanden som stationær og skride til skadesansættelse.

Diagnose:
Distorsio columna seq.
Contusio costae seq."

Af den kommunale ressourceprofil fremgår det bl.a.:

"**Andet arbejdsmarkedsrelevant**
**…**
Dato Beskrivelse
03/09/09 01-07-2009 Afrapportering …
Forløbet på Arbejdsmarkedscenter … i perioden 05.01.09 - 25.06.09 har dels bestået af en intern arbejdsprøvning i centrets køkken/kantine, tre externe afprøvninger indenfor lagerarbejde samt chaufførområdet, forløb hos fysioterapeut samt lægesamtale.
[Klageren] har helt klar nogle ryg/ nakkeproblemer i forhold til at kunne udføre et hvilket som helst stykke arbejde.

Køkkenområdet var ikke, et godt match for [klageren], da han her oplevede øget smerter, og ikke kunne klare en arbejdsdag på mere end. ca. 2 timer. Han kan se sig selv inden for chauffør området, med lettere kørsel, evt. taxi. De øvrige praktikker som chaufførmedhjælper, har [klageren] fundet for hårdt fysisk bla. fordi det har været i varevogne som har været mindre bekvemme at køre i end en alm. bil, og vil gerne medvirke til at gennemføre et taxikursus. Han er meget fastlåst i sine smerter, og har meget fokus på sine helbredsmæssige problemer, dette har bevirket at det har været svært at øge timeantallet i praktikkerne, der har været afprøvet en arbejdsuge på 20 timer, og dette syntes at være det optimale for [klageren], ved kørsel ud over 4 timer, har han efterfølgende haft en fridag. [Klageren] har medvirket til at afprøve de forskellige praktikker, men har efterfølgende hurtigt meldt tilbage, at det har været for hårdt for hans helbredsmæssige problemer.
Hans motivation for at vende tilbage til arbejdsmarkedet er stor, har et ønske om at bedre sin økonomiske situation og få en dagligdag med et arbejde.
Det anbefales at støtte planen om erhvervelse af taxakørekort via et kursusforløb med opstart i august 2009. Det skønnes realistisk at det kan bringe [klageren] tilbage i selvforsørgelse. Dels er der formentlig mulighed for at holde små pauser undervejs i arbejdsdagen så [klageren] kan strække ryggen dels er taxakørsel i mere komfortable biler end tilfældet i ovennævnte praktikker.

[Klageren] har været inddraget i ovennævnte og er enig i anbefaling til det videre forløb.

09/07/09 29-06-2009 … Opfølgningsmøde med arbejdsgiver
Møde med [klageren], jobkonsulent A., arbejdsgiver og undertegnede. Formålet med mødet er at gøre status på ekstern praktik og drøfte om der er et jobperspektiv. Vurdering fra arbejdsgiver er at det går godt. [Klageren] er dog knap så hurtig som de øvrige medarbejdere. Der er tale om en transport i mellemstor varevogn med primært medicin, men også tungere varer som udstødningsrør o.l. mellem [byer i Danmark]. En transport med en meget stram tidsplan som indebærer at der køres hurtigt og der er ikke mulighed for pauser. Dette bevirker at [klageren] får ondt i nakke/ryg specielt ved brug af palleløfter.
Vurdering fra både arbejdsgiver og [klageren] er at han ikke vil kunne holde til denne type job på fuld tid. [Klageren] ønsker fortsat et chaufførjob, men i en mindre bil da der er mindre vrid og gerne i et job med mulighed for pauser hvor han kan komme ud af bilen og strække sig.
Det aftales at praktikken ophører ved bevillingsudløb.
[Klageren] udleveres papir med generelle krav til taxakørekort og vi drøfter at han skal gennemse både krav og målgruppe og hvad det indebærer bla. ordinær ansættelse. Aftaler at han giver mig en tilbagemelding omkring hvordan han forholder sig til disse vilkår.
…
**Samlet vurdering**
…
Dato Beskrivelse
22/01/10 - [Klagerens] arbejdsevne er varigt begrænset
- der er gået så lang tid, at smertetilstanden er kronisk.
- afprøvning er forsøgt.
- [klageren] har oplevet flere nederlag, og magter ikke at tackle dem.
- han reagerer med psykiske problemer, som er en slags PTSD-lignende psykisk sygdom.
- revalidering er ikke mulig på grund af nedsat koncentration og dårligt dansk.
- det er ikke hensigtsmæssigt at placere [klageren] som chauffør.
- funktionsevnen er så begrænset, at arbejdsevnen er meget lille.
- der er ikke yderligere at udvikle på.
- det er urealistisk, at han kan komme på arbejdsmarkedet.

[Klageren] er afprøvet på arbejdsmarkedscenter … og med flere praktikker. Forløbet har vist, at han er plaget af smerter. Forløbet konkluderede en anbefaling af taxakursus, men dette har siden vist sig urealistisk.

Det indstilles, at der startes pensionssag.
§ 19 redegørelse:
1) Da smerterne fra lægelig side anses for kroniske vurderes det, at [klageren] ikke har ressourcer, hverken personlighedsmæssigt eller kognitivt til at ændre på sin tilstand, og dermed sin arbejdsevne.
2) der er i nærværende ressourceprofil, som er ajourført sammen med [klageren] redegjort for den hans ressourcer samt mulighederne for at anvende og udvikle dem.
3) [Klagerens] arbejdsevne er reduceret på grund af en kronisk smertetilstand
4) Det er ikke muligt med tilbud på normalområdet at kompensere for smertebetinget udtrætning og svigtende koncentration.
5) der kan ikke peges på arbejdsområder som [klageren] kan klare, ej heller på fleksjobniveau.

22/12/09 Det vurderes ikke længere realistisk med opstart på taxakursus. [Klageren] tror ikke, at han kan klare at komme tilbage i ordinært arbejde, og han har i de sidste måneder givet udtryk for at være ekstra psykisk og fysisk belastet af de helbredsmæssige problemer. På baggrund af ny revalideringspsykologisk undersøgelse kontaktes sociallægen vedr. fleksjobsberettigelse."

Af udtalelse fra klagerens egen læge til kommunen af 26/10 2009 fremgår bl.a.:

"Hans smerter efter arbejdsulykken må grundet varigheden anses for at være kroniske, men det vurderes dog fortsat uafklaret, hvorvidt en vis bedring kunne hentes ved et intensivt træningsforløb, som patienten tilsyneladende aldrig har gennemført.
Hans gener opstået efter hjernerystelsen må opfattes som primært psykisk betingede og hans hjernerystelse berettiger ikke til fortsat sygemelding.
Umiddelbart forventes han at kunne klare et fuldtidserhverv med tidligere nævnte skånehensyn, men da han ikke selv mener at kunne arbejde, hvilket umiddelbart står i kontrast til ovennævnte problemer, ville en arbejdsprøvning i første omgang nok være relevant.
Jeg synes i øvrigt på baggrund af det langvarige forløb, hvor patienten hele tiden har virket lidt handlingslammet ift arbejdsmarkedet, at det ville være relevant med en psykiatrisk speciallægevurdering."

Af psykologisk undersøgelse foretaget af klageren den 30/11 2009 fremgår bl.a.:

"**Konklusion**
Det drejer sig om en 47 år gammel [udenlandsk] mand der er henvist til revalideringspsykologisk undersøgelse for at få vurderet i hvor høj grad de psykiske problematikker spiller ind ift en tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Vurderes det, at [klageren] kan komme tilbage til arbejdsmarkedet i ordinært arbejde, eller vil der være behov for skånehensyn fremover.

Der ses ingen psykiske lidelser der spiller ind i forhold til en tilbagevenden på arbejdsmarkedet. [Klagerens] psykiske problematikker, spiller ind i forhold til arbejdsmarkedet på den måde, at han har en klar tendens til at overvurdere sig selv. Han bestemmer med hovedet, at han kan det og det, mens kroppen fortæller noget andet.

[Klagerens] undvigende og ængstelige personlighedsmønster er så indgroet, har han ikke ressourcer til at takle sine smerter, sådan at disse kommer til at fylde mindre. Det er imidlertid også yderst tvivlsomt hvorvidt smerterne ville kunne reduceres, selvom [klageren] havde haft de fornødne ressourcer til at takle smerterne på en bedre måde. Det ville sandsynligvis ikke betyde så meget, at det ville have nogen mærkbar indflydelse på arbejdsevnen.

Da smerterne vurderes at være kroniske, vil [klageren] i fremtiden ikke kunne få flere ressourcer, hverken personlighedsmæssigt eller kognitivt, og dermed heller ikke kunne øge sin arbejdsevne.

Fordi [klageren] hele sit liv har været på 'overarbejde', både psykisk og fysisk, og ikke mærket sine grænser tilstrækkeligt og dermed kunnet tage nok hensyn til sig selv, er han nu så fysisk skadet og smerteplaget, at psykologisk behandling ikke kan rette op på det. Hvis han ikke havde været udsat for arbejdsulykken, kunne han være fortsat med fysisk arbejde, men nu er dette heller ikke en mulighed mere.

Den nedsatte hukommelse og koncentrationsevne, som er et resultat af de kroniske smerter, sammenholdt med det sparsomme dansk, gør det heller ikke muligt for [klageren] at tage en uddannelse.

Det er arbejdsskaden og de kroniske smerter der skyld i den nedsatte arbejdsevne. Smerterne er skyld i, at evne til koncentration, korttidshukommelse/arbejdshukommelse er stærkt nedsatte, og at [klageren] udtrættes så hurtigt.

De kroniske smerter, nedsætter [klagerens] arbejdsevne i en sådan grad, at det synes urealistisk for [klageren] i det hele taget at være på arbejdsmarkedet. Da smerterne fra lægelig side anses for at være kroniske, vurderes det, at [klageren] ikke har ressourcer, hverken personlighedsmæssigt eller kognitivt til at ændre på sin tilstand, og dermed sin arbejdsevne.

Derfor synes det urealistisk for [klageren] at være på arbejdsmarkedet i det hele taget."

Ved afgørelse af 27/1 2010 blev klageren tildelt førtidspension med virkning fra den 1/2 2010. I kommunens begrundelse for afgørelsen hedder det bl.a.:

"Du blev i november 2007 sygemeldt på grund af arbejdsskade, hvor en palleløfter væltede ned over dig og du har siden haft smerter i ryg og brystkasse. Du har ikke været i stand til at genoptage din tilknytning til det ordinære arbejdsmarked, men medvirket ved et afprøvningforløb hos Arbejdsmarkedscenter … i perioden 05.01.-25.06.2009, der har bestået af en intern arbejdsprøvning i centrets køkken/kantine, tre externe afprøvninger indenfor lagerarbejde samt chaufførområdet, forløb hos fysioterapeut samt lægesamtale. Arbejdsprøvningen har vist, at dine ryg/nakkeproblemer giver problemer i forhold til at kunne udføre et hvilket som helst stykke arbejde. Du har været motiveret for at komme i arbejde igen trods smerterne, men beskrives som meget fastlåst i dine smerter og dine helbredsmæssige problemer. Forløbet ender med at pege på erhvervelse af taxakørekort, men planen har ikke kunnet gennemføres på grund af helbredsmæssig forværring. Du har efterfølgende medvirket ved psykologisk vurdering, hvoraf fremgår, at hvis ikke du havde været udsat for arbejdsulykken, kunne du være fortsat med fysisk arbejde. Det er arbejdsskaden og de kroniske smerter, der er skyld i den nedsatte arbejdsevne. Smerterne medfører at din evne til koncentration, korttidshukommelse/arbejdshukommelse er stærk nedsatte, og at du udtrættes hurtigt. Dine kroniske smerter nedsætter din arbejdsevne i en sådan grad, at det synes urealistisk for dig i det hele taget at være på arbejdsmarkedet, da dine ressourcer, personlighedsmæssigt og kognitivt ikke rækker til at du kan ændre din tilstand, og dermed din arbejdsevne. Der foreligger lægefaglig dokumentation bl.a. fra neurolog, der i 2008 vurderer, at du har en Myogen sandsynligvis kronisk, smertetilstand der efter al sandsynlighed er udløst af din arbejdsulykke i 2007, hvor du sandsynligvis har fået dels en mulig distorsion af columna cervicalis og thoracalis, samt fået trykket ribben i venstre side af thorax.
'Tilstanden har stået ret uændret det sidste halve år, og vurderes nok i al væsentlighed som stationær… vil foreslå at man omkring årsskiftet beder egen læge om en ny statusattest. Viser denne uændrede forhold synes jeg man kan betegne tilstanden som stationær….'
Der kan herefter ikke peges på yderligere behandlingstiltag af betydning for din arbejdsevne, ligesom tiltag i den sociale lovgivning og tilstødende lovgivninger findes afprøvede og udtømte."

Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 12/2010 indhentet af selskabet fremgår bl.a.:

"**Klinisk vurdering:**

[Klageren] fremtrådte ved undersøgelsen klar og orienteret, men tydeligt smertepåvirket, hvilket betingede, at han konstant måtte rejse sig. Han var således rastløs og motorisk urolig. Han fremtrådte ikke som værende melankoliformt deprimeret eller præget af nogen angstlidelse. Som følge af den langvarige belastning havde han dog udviklet depressive belastningssymptomer med en vis glædesløshed og afmagtsfølelse. Han vurderes ikke at være suicidalfarlig, og han var ikke psykomotorisk hæmmet eller præget af selvbebrejdelser/skyldfølelse. Personlighedsmæssigt fremtrådte han grundlæggende som havende normale ressourcer uden tegn på nogen organisk betinget sekundær reduktion. Han havde gode danskkundskaber, hvor han uden vanskeligheder kunne formulere sig på dansk, ligesom han ikke havde forståelsesvanskeligheder. Han vurderes grundlæggende at være normalt personlighedsmæssigt konstitueret. Han gav normal kontakt, og han havde indsigt i egne problemfelter. Som følge af den langvarige belastning har han udviklet en vis stemningsustabilitet og generel trætbarhed/asteni.

**Konklusion:**
[Klageren] er en 47 årig [udenlandsk] mand, der har været uarbejdsdygtig efter arbejdsulykke i 2007. [Klageren] har tidligere været psykisk rask, og der er intet der indikerer, at [klageren] habituelt har været belastet af en kronificeret PTSD tilstand eller anden psykisk lidelse.
[Klageren] fremtrådte ved undersøgelsen som værende udtalt smertepåvirket. Sekundært til den kroniske smertetilstand havde han udviklet asteni og depressivt farvede belastningssymptomer, men grundlæggende frembød han ikke tegn på tilstedeværelse af nogen dyberegående psykisk lidelse. Han havde gode danskfærdigheder.
Jeg kan grundlæggende ikke pege på psykologiske/psykiatriske behandlingsforslag, der vil kunne bedre [klagerens] erhvervsevne. [Klageren] fremtrådte ikke symptomaggraverede, eller præget af dissociative/somatoforme symptomer. Han fremtrådte som værende reelt og udtalt belastet og funktionshæmmet. [Klageren] har vedvarende i mange år før ulykken været selvforsørgende. Behandlingsmæssigt kunne man dog forsøge at henvise [klageren] til et tværfagligt behandlingstilbud ved en offentlig eller privat smerteklinik. Jeg vurderer, at [klageren] muligvis kunne opleve lindring igennem supplerende medicinsk behandling med f.eks. Lyrica eller Saroten i lav dosis. Indikationsstillingen er den kroniske smertetilstand, ikke tilstedeværelse af psykisk lidelse.

**Diagnoser:**
DF 43.9 Kronisk belastningstilstand/kronisk smertetilstand."

Ved afgørelse af 24/6 2009 fastsatte Arbejdsskadestyrelsen klagerens méngrad efter ulykken til 10 %, og den 28/6 2010 fastsatte styrelsen hans erhvervsevnetab til 65 %. I styrelsens afgørelse hedder det bl.a.:

"**Begrundelse**
Vi vurderer, at pensionen er tilkendt grundet arbejdsskaden trods ménet i denne sag kun er vurderet til 8 procent. Vi lægger vægt på at pension er tilkendt grundet smerter fra nakke, skulder og ryg som er området du beskadigede ved ulykken. Der er nedsat funktionsniveau grundet smerterne i form af behov for hvile, der er udtrætning og nedsat koncentration.
Vi vurderer, at du dog kan arbejde nogle timer om ugen, og tabet skønnes til i alt 65 procent.

Erstatningen tilkendes fra 27/2 1010 da kommunen traf afgørelse om pension. Inden den dato var det uafklaret om der skulle ske yderligere afprøvning eller andet

**Årsløn**

**Afgørelse**
Vi har fastsat din årsløn til 264.000 kroner."

Ved brev af 16/9 2010 har selskabet over nævnet bl.a. anført:

"**PFA Pensions begrundelse for at fastholde afgørelsen**
Af forsikringsbetingelsernes afsnit C, § 1, stk. 1 sammenholdt med særlig policebestemmelse fremgår det, at ret til invalidepension og/eller præmiefritagelse indtræder, når forsikredes erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykkestilfælde er nedsat til halvdelen af den fulde erhvervsevne.

Det fremgår videre, at en ydelsesberettiget nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når forsikrede - efter PFA Pensions skøn - ikke længere er i stand til at tjene mere end halvdelen af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder. Bedømmelsen sker på grundlag af en helhedsvurdering under hensyn til forsikredes tidligere og nuværende helbredstilstand, uddannelse og tidligere beskæftigelse, jf. afsnit C, § 1, stk. 5.

PFA Pension kan oplyse, at selskabet i forbindelse med afgørelsen af sagen har forelagt denne til vurdering hos selskabets interne lægekonsulent, der til daglig er ortopædkirurgisk overlæge.

Lægekonsulenten oplyser, at psykiateren tydeligt beskriver, at der ikke er tale om nogen psykisk lidelse, hverken med henvisning til aktuelle arbejdsulykke eller stress som følge af tidligere krigstjeneste. Det er lægekonsulentens vurdering, at der er tale om en et kronisk smertebillede uden nogen objektiv påviselig udløsende faktor, men at tilstanden dog er opstået efter et relevant traume.

Lægekonsulenten vurderer, at der er tale om subjektive symptomer (smerter) uden objektive fund, og der kan ikke relateres til nogen påviselig psykisk sygdom.

Lægekonsulenten bemærker, at det desuden er beskrevet, at forsikrede med passende skånehensyn vil kunne arbejde ca. 20 timer ugentligt.

Ved vurdering af forsikredes erhvervsevne lægger PFA Pension vægt på, at forsikrede den 27. november 2007 var ude for en arbejdsulykke, hvor han væltede med en palleløfter og faldt ned på en kant. PFA Pension lægger vægt på, at forsikrede herved kom til skade med venstre side, men at der ikke fandtes brud nogen steder. PFA pension lægger vægt på, at forsikrede siden ulykken har lidt af diffuse smerter i ryggen, nakken, skuldrene og brystet.

PFA Pension bemærker, at forsikrede tilsyneladende kun tager håndkøbsmedicin mod sine smerter (Panodil og Ibuprofen).

PFA Pension lægger vægt på, at der ved neurologisk udredning er fundet tegn på, at ribben er trykket.

PFA Pension lægger ligeledes vægt på, at fysioterapeut har anbefalet et intensivt genoptræningsforløb med henblik på forbedring af forsikrede funktionsevne, men at dette forløb ikke er iværksat.

PFA pension vurderer, at forsikrede har skånehensyn i forhold til tunge løft, vrid og afvekslende arbejdsstillinger, herunder mulighed for pauser, hvor forsikrede kan strække ryggen.

PFA Pension lægger vægt på, at forsikrede i arbejdsprøvning i juni 2009 har arbejdet 20 timer om ugen som chauffør i en mellemstor varevogn med udbringning af primært medicin men også tungere varer som udstødningsrør og lignende over store afstande mellem [byer i Danmark]. I arbejdsprøvningen var tidsplanen så stram, at der ikke var tid til at holde pauser, og at forsikrede af denne grund får ondt i nakke og ryg ved brug af palleløfter.

PFA Pension vurderer, at forsikredes skånehensyn i forhold til tunge løft og mulighed for pauser for at kunne strække sig ikke i tilstrækkeligt omfang har været tilgodeset i arbejdsprøvningen, men at forsikrede desuagtet har formået at arbejde 20 timer om ugen under disse forhold.

Det er således PFA Pensions opfattelse, at forsikrede med optimal varetagelse af skånehensyn vil kunne arbejde minimum 20 timer om ugen.

Det er PFA Pensions opfattelse, at forsikredes faldtraume på badeværelse i september 2009 ikke ses at medføre en forværring af forsikredes helbredsmæssige tilstand. PFA pension henviser i denne forbindelse også til forsikredes egen læges udtalelse i generel helbredsattest af 26. oktober 2009 (bilag ..) oplyser, at følgerne efter hjernerystelse må opfattes som primært psykisk betingede og at hjernerystelsen ikke berettiger til fortsat sygemelding.

PFA Pension bemærker ligeledes, at det i forbindelse med undersøgelse med henblik på udfærdigelse af psykiatrisk speciallægeerklæring (bilag ..) skulle være afkræftet, at der skulle være tale om nogen psykisk lidelse, hverken med henvisning til aktuelle ulykke, stress eller tidligere krigstjeneste.

PFA Pension er uforstående over for … kommunes tilkendelse af førtidspension, da forsikrede som nævnt i arbejdsprøvning har vist, at han kunne arbejde 20 timer om ugen under ubekvemme forhold, at revalidering til taxachauffør end ikke er iværksat til trods for fremskredne planer herom, herunder at forsikrede var meget motiveret herfor, og at førtidspension øjensynligt er tilkendt på baggrund af en revalideringspsykologisk erklæring, der i strid med alle andre foreliggende oplysninger i sagen finder det urealistisk at forsikrede vil kunne være på arbejdsmarkedet i det hele taget.

PFA Pension bemærker i denne forbindelse, at psykologen angiver, at forsikredes dansk-kundskaber er begrænsede og ikke rækker til nuanceret dialog. Det er PFA Pensions opfattelse, at psykologerklæringen er meget detaljeret, og at dette hænger meget dårligt sammen med den sprogbarriere, der syntes at have været.

Dette sammenholdt med, at erklæringen som tidligere nævnt er i direkte modstrid med sagens øvrige lægelige oplysninger og kommunale oplysninger bevirker efter PFA Pensions opfattelse, at konklusionen *ikke* kan tillægges selvstændig og afgørende betydning.

PFA Pension er ligeledes uforstående over for, at kommunen i sin begrundelse for tilkendelse af førtidspension oplyser, at der hverken kan peges på yderligere behandlingstiltag af betydning for forsikredes arbejdsevne, da der fra fysioterapeutisk side er foreslået genoptræningsforløb. PFA Pension er ligeledes uforstående over for, at kommunen angiver, at tiltag i den sociale samt tilstødende lovgivninger findes afprøvede og udtømte, da hverken revalidering er iværksat, eller for eksempel fleksjob end ikke har været på tale.

Samlet er det PFA Pensions opfattelse, at kommunens tilkendelse af førtidspension er sket på et utilstrækkeligt grundlag og hovedsagelig på baggrund af en psykologerklæring udfærdiget trods vanskelige sprogbarrierer.

Det er ligeledes PFA Pensions opfattelse, at afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen ikke kan tillægges selvstændig betydning, da Arbejdsskadestyrelsen har foretaget en skønsmæssig vurdering af den økonomiske erhvervsevnetab i henhold til erstatningsansvarslovens og arbejdsskadesikringslovens regler, hvorimod PFA Pension foretager en juridisk vurdering af, hvorvidt forsikrede i henhold til forsikringsbetingelserne og policen er berettiget til udbetaling af invalidepension.

PFA Pension bemærker, at Arbejdsskadestyrelsen dels påpeger uoverensstemmelsen mellem fastsættelsen af méngraden (8 %) og fastsættelsen af det økonomiske erhvervsevnetab (65 %), og at Arbejdsskadestyrelsen tillige skønner, at forsikrede vil kunne arbejde nogle timer.

Ud fra en samlet vurdering af de lægelige oplysninger, herunder at der ikke ses at være indtruffet en forværring af forsikredes helbredsmæssige tilstand sammenholdt med kommunale oplysninger om arbejdsprøvning, er det PFA Pensions opfattelse, at forsikrede med hensyntagen til skånehensyn vil kunne varetage et arbejde væsentligt mere end halv tid, hvorfor forsikredes erhvervsevne ikke vurderes nedsat i dækningsberettigende grad.

**Konklusion**
Det er PFA Pensions opfattelse, at forsikredes erhvervsevne ikke er nedsat i dækningsberettigende grad, og at selskabet har været berettiget til at stoppe udbetalingen af invalidepension pr. 1. marts 2010."

I brev af 23/9 2010 til nævnet har klagerens repræsentant hertil bl.a. bemærket:

"Over 13 sider forsøger PFA Pension at fremstille billede af [klageren] som et menneske, der set i forhold til forsikringsbetingelserne, ikke har et nævneværdigt erhvervsevnetab.

Man anfører på side 11 at man er uforstående overfor at der skrides til tilkendelse af førtidspension, fordi [klageren] har kunnet arbejde 20 timer under ubekvemme forhold om ugen.

Dette er jo imidlertid ikke korrekt. Sagen er den at [klageren] har været igennem 1 intern og 3 eksterne afprøvninger, ingen af disse afprøvninger har ført til at der kunne konstateres en arbejdsevne som kunne berettige til fleksjob, som en naturlig følge af den stærkt nedsatte arbejdsevne tilkendes han førtidspension.

Ligeledes på side 11 forsøger man at fremmane et billede af en gennemført solid psykologerklæring fra Cand. Psych. og autoriseret psykolog …, som værende *'i direkte modstrid med sagens øvrige lægelige oplysninger og kommunale oplysninger...'*

Man gør sig dog ikke den ulejlighed at konkretisere denne modstrid. Sandheden er den at psykologerklæringen ligger helt i tråd med alle øvrige lægelige akter i sagen.

Vi skal henvise til disse og i øvrigt nøjes med at citere fra Psykiatrisk speciallægeerklæring af 12. april 2010 udfærdiget af Overlæge og speciallæge … på foranledning af PFA: '[Klageren] *fremtrådte ved undersøgelsen som værende udtalt smertepåvirket. Sekundært til den kroniske smertetilstand havde han udviklet asteni og depressivt farvede belastningssymptomer.... '(s.7)*

*'Han fremtrådte som værende reelt og udtalt belastet og funktionshæmmet. ' (s.7)*

PFA henviser i svarskrift under begrundelse for at fastholde afgørelsen, at der har medvirket intern lægekonsulent (ortopædkirurgisk overlæge). Hvis der i denne sag kan tales om modstrid, så er det netop her. PFA tillægger tilsyneladende den interne lægekonsulent, og dennes vurdering stor betydning. Vi skal hertil bemærke at den tilsyneladende største diskrepans opstår mellem denne lægekonsulent som aldrig har tilset [klageren] og så alle øvrige lægelige autoriteter som har haft lejlighed til at undersøge [klageren]. Således er der ikke en eneste af disse overlæger, speciallæger, rheumatologer, neurologer, psykiatere, og psykologer som fremkommer med argumenter som understøtter den afgørelse som PFA Pension fejlagtigt har truffet.

Sidst men ikke mindst skal vi påpege faktuel fejl som fremkommer i PFA 's svarskrift. Man skriver således at Arbejdsskadestyrelsen vurderer det varige men til 8 %. Dette er rettelig 10 %, som det fremkommer af afgørelse af 24. juni 2009."

Selskabet har ved brev af 15/10 2010 til nævnet hertil bl.a. anført:

"Indledningsvis bemærkes, at der skal være et i henhold til forsikringsbetingelserne og policen dækningsberettigende erhvervsevnetab, for at forsikrede er berettiget til udbetaling fra sin private forsikringsordning. PFA Pension er enig i, at forsikrede har været i 1 internt og 3 eksterne arbejdsprøvningsforløb i kommunalt regi. Det er dog PFA Pensions vurdering, at den sidste eksterne arbejdsprøvning (hos … Transport) har været den mest realistiske arbejdsprøvning, det vil sige den arbejdsprøvning, der i videst omfang - men ikke fuldstændigt - har varetaget forsikredes skånehensyn. PFA Pension skal fastholde, at forsikrede i denne arbejdsprøvning viste, at han kunne arbejde 20 timer ugentligt.

Det fremgår af sygedagpengeværktøjet (bilag ..), at intern arbejdsprøvning i køkken blev afbrudt, da køkkenarbejde ikke var et godt match, hverken med hensyn til arbejdsopgaver eller helbred.

Det fremgår videre, at eksterm arbejdsprøvning hos … med lagerarbejde blev stoppet, da arbejdsopgaverne var for hårde fysisk.

Det fremgår, at ekstern arbejdsprøvning hos .. Transport med chaufførarbejde stoppes, da der ikke ses arbejdsperspektiv på arbejdspladsen, da arbejdsopgaverne ikke er forenelige med forsikredes helbred.

Hertil bemærkes, at det ligeledes fremgår, at forsikrede synes, det er fysisk hårdt at læsse bilen, men at han synes godt om arbejdet, og at han i praktikken godt har kunnet holde til at køre i bil 6 timer om dagen, hvorefter han får behov for at restituere sig.

Herefter arbejdsprøves forsikrede igen inden for chaufførfaget (.. Transport) (bilag ..), hvor forsikrede dels læsser bilen og kører ud primært med medicin, men også med tungere varer som udstødningsrør, og at han som nævnt i denne arbejdsprøvning uden fuldstændig varetagelse af skånehensyn kunne arbejde i hvert fald 20 timer om ugen.

Det er PFA Pensions opfattelse, at arbejdsprøvning dels i køkken og dels i … ikke kan tillægges selvstændig betydning, da disse er blevet afbrudt, da de ikke opfyldte forsikredes skånebehov.

PFA Pension skal fastholde, at selskabet er uforstående over for, at … Kommune tilsyneladende har vurderet, at en resterhvervsevne på i hvert fald 20 timer om ugen og en psykologerklæring som afgørende dokumentation berettiger til tilkendelse af førtidspension.

PFA Pension, herunder selskabets socialrådgivere, skal ligeledes fastholde, at selskabet er af den opfattelse, at den sociale samt tilstødende lovgivning ikke findes afprøvet og udtømt, som Århus Kommune anfører, da hverken revalidering eller for eksempel fleksjob ses iværksat/overvejet.

Det er PFA Pensions opfattelse, at det af de foreliggende kommunale akter fremgår, at forsikrede skulle revalideres til taxachauffør, men at han hovedsagelig på baggrund af en revalideringspsykologisk erklæring tilkendes førtidspension.

PFA Pension finder det i øvrigt bemærkelsesværdigt, at kommunen indhenter en revalideringspsykologisk erklæring med henblik på diagnosticering af psykiske diagnoser, prognose og behandlingsmuligheder mv., også henset til, at forsikredes egen læge anbefaler vurdering ved psykiatrisk speciallæge (bilag ..).

Det er PFA Pensions opfattelse, at psykologerklæringen strider mod sagens øvrige oplysninger, da

- der efter forsikredes fald kun konstateres objektive fund forenelige med trykken af ribben, og for eksempel ingen brud (bilag ..)
- røntgenundersøgelse af 4. april 2008 viser normale forhold (bilag ..)
- der ved neurologisk speciallægeundersøgelse findes myogene forandringer, men ellers helt normale neurologiske forhold
- forsikredes egen læge vurderer, at forsikrede vil kunne varetage et fuldtidserhverv med skånehensyn (bilag ..)
- kommunen (og forsikrede selv) frem til, at den psykologiske erklæring foreligger vurderer forsikrede egnet til revalidering.

PFA Pension bemærker, at psykiater … ikke udtaler sig om forsikredes konkrete funktions- og erhvervsevnetab, og at psykiateren samtidig vurderer, at forsikrede ikke frembyder tegn på tilstedeværelse af dyberegående psykisk lidelse.

PFA Pension finder desuden anledning til at bemærke, at såvel forsikredes egen læge som psykiater … foreslår supplerende behandling, der PFA Pension bekendt endnu ikke er iværksat.

PFA Pension bemærker, at det af Arbejdsskadestyrelsens seneste afgørelse af 28. juni 2010 (bilag ..) fremgår, at forsikredes mén er vurderet til 8 %. I øvrigt vurderer PFA Pension det uden betydning i forhold til invalidepensionssagens afgørelse, hvorvidt forsikredes mén er vurderet til 8 eller 10%.

**Konklusion**
Det er PFA Pensions opfattelse, at det ikke er dokumenteret, at forsikredes erhvervsevne er nedsat i *dækningsberettigende* grad, det vil sige med mindst halvdelen, og at selskabet således med rette har afvist at genoptage udbetalingen af invalidepension."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**C Betingelser for invalideydelse og præmiefritagelse**
**§ 1. Definition af invaliditet/erhvervsevnetab**

Ret til fuld invalidepension og/eller fuld præmiefritagelse indtræder, når forsikredes erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykkestilfælde er nedsat til en tredjedel eller derunder af den fulde erhvervsevne.

…

Stk. 4. Engangsbeløb ved invaliditet, herunder udbetaling som ratepension, udbetales kun, hvis erhvervsevnen er nedsat til en tredjedel eller derunder, og denne nedsættelse er varig.

Stk. 5. En ydelsesberettiget nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når forsikrede - efter PFA Pension's skøn - ikke længere er i stand til at tjene mere end en tredjedel respektive halvdelen af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder. Bedømmelsen sker på grundlag af en helhedsvurdering under hensyn til forsikredes tidligere og nuværende helbredstilstand, uddannelse og tidligere beskæftigelse.

Stk. 6. Forsikrede har ikke ret til fuld eller halv invalidepension og/eller præmiefritagelse under revalidering eller ansættelse i en stilling, der finansieres helt eller delvist af det offentlige som følge af nedsat erhvervsevne, medmindre den generelle erhvervsevne er nedsat til henholdsvis en tredjedel eller halvdelen af den fulde erhvervsevne, og forsikredes indtjening (summen af arbejdsindtægt og eventuelle sociale og andre offentlige ydelser og tilskud) er nedsat til henholdsvis en tredjedel eller halvdelen af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med ligne"

Nævnet udtaler:

Nævnet finder det efter sin gennemgang af sagen – herunder de lægelige og kommunale akter, arbejdsskadestyrelsens afgørelse om klageres erhvervsevnetab opgjort efter arbejdsskadelovens regler og hans tildeling af førtidspension – bevist, at klagerens generelle erhvervsevne er nedsat med mellem 1/2 og 2/3.

Selskabet skal derfor fortsætte udbetalingen af løbende helbredsbetingede ydelser til klageren med virkning fra den 1/3 2010.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

_____

13. 78.875

Selskabet, PFA Pension, skal udbetale klageren løbende helbredsbetingede ydelser med virkning fra den 1/3 2010 med tillæg af renter i medfør af forsikringsaftalelovens § 24.

Poul Sørensen